

Література.

1. Талюпа Н. Сучасні підходи до удосконалення технології управління / Н. Талюпа // Інвестиції: практика та досвід. – 2009. – № 8. – С. 49-50.
2. Стадник В.В. Інноваційно-інвестиційні стратегії в управлінні ринковою вартістю підприємства: Монографія / В.В. Стадник, Є.М. Рудніченко, Т.С. Томаля, Н.І. Непогодіна. – Хмельницький: ХНУ, 2008. – 302 с.

ОПТИМІЗАЦІЯ ВИРОБНИЧОЇ СТРУКТУРИ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ АГРАРНОГО СЕКТОРУ

***ШАПОВАЛЕНКО Г.А., СТУДЕНТКА*,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

За умов постійного зростання конкуренції на аграрному ринку питання підвищення конкурентоспроможності продукції сільськогосподарських підприємств набуває дедалі все більшої уваги вітчизняних науковців і практиків. Від вирішення цієї проблеми залежать економічні показники виробництва сільськогосподарської продукції, конкурентостійкість та ефективність господарської діяльності аграрних формувань. Обґрунтування ефективного конкурентоспроможного ведення виробничо-господарської діяльності сільськогосподарських підприємств потребує багатоваріантних розрахунків оптимального використання земельних, трудових, матеріальних й фінансових ресурсів із врахуванням процесів спеціалізації виробництва, ускладнення міжгосподарських зв'язків при різних стратегіях економічного розвитку даного господарюючого суб'єкта в умовах необхідності подальшої інтенсифікації виробництва та невизначеності його зовнішнього середовища господарювання [1].

Пошук шляхів підвищення конкурентоспроможності рослинницької продукції необхідно розпочинати з обґрунтування оптимального ведення господарської діяльності сільськогосподарських підприємств різних природно-економічних зон країни з урахуванням природних, демографічних, організаційно-економічних та інших умов. При цьому мають бути визначені оптимальні параметри збалансованого розвитку аграрних галузей в підприємствах, їх

* Науковий керівник – Сагачко Ю.М., к.е.н.

спеціалізація і економічне обґрунтування розвитку додаткових галузей, створені умови для раціонального використання земельних угідь, трудових ресурсів, для запровадження зональних систем землеробства, інноваційних технологій вирощування сільськогосподарських культур тощо.

Під оптимальною виробничою структурою сільськогосподарського підприємства слід розуміти такі кількісні співвідношення між окремими галузями, які, забезпечуючи виконання державних планових завдань з продажу продукції, дозволяють найбільш повно і ефективно використовувати наявні виробничі ресурси і отримати найвищий економічний ефект [2].

В результаті оптимізації виробничої структури сільськогосподарського підприємства визначають: склад і розміри основних і додаткових галузей господарства; посівні площі різних культур і поголів'я худоби; обсяги виробництва валової і товарної продукції по кожній галузі, показники розподілу виробничих ресурсів по галузям з урахуванням їх можливого поповнення; основні результативні показники господарства - вартість валової і товарної продукції, прибуток, рентабельність, продуктивність праці і т. д [3].

Оптимальна виробнича структура підприємств сприяє найбільш раціональному використанню наявних виробничих, трудових і природних ресурсів, виробництву максимально доцільного обсягу продукції при зменшенні питомих витрат праці і засобів.

Складність і багатогранність сільськогосподарського виробництва, необхідність врахування значної кількості факторів, що впливають на виробничий процес, вимагають застосування економіко-математичних методів, за допомогою яких будується модель оптимізації виробничої структури і розмірів сільськогосподарських підприємств, яка служить для визначення найбільш раціонального поєднання всіх видів діяльності сільськогосподарських підприємств.

Модель оптимізації виробничої структури агропромислового підприємства є складовою частиною моделі оптимізації розвитку і розміщення агропромислового об'єднання. З іншого боку, вона включає в себе як найважливішу складову частину (блок) модель оптимізації виробничої структури сільськогосподарського підприємства. Крім цього, в модель входять блоки промислової переробки сільськогосподарської продукції та зв'язку між сільськогосподарським і промисловим виробництвом.

У підсистемі моделей агропромислового підприємства модель оптимізації його виробничої структури входить в центральний блок [4].

При наявності оптимізаційної моделі по формуванню оптимальної структури виробництва сільськогосподарських підприємств особливе значення має вибір і обґрунтування логіки проведення розрахунків та визначення критерію оптимальності. Оскільки при розв'язанні задачі оптимізації структури виробництва рівень інтенсивності ведення виробництва впливає на потреби в ресурсах, а також на їх співвідношення у процесі виробництва, то структура виробництва повинна визначатися економічною ситуацією, в якій функціонують сільськогосподарські підприємства [5].

Тож можна зробити висновок, що оптимальна структура виробництва повинна визначати конкретне кількісне співвідношення всіх виробничих ресурсів при різних рівнях інтенсивності їх використання, при якому забезпечувалося б максимальне виробництво сільськогосподарської продукції.

Література.

1. Єрмаков О. Виробничий потенціал сільськогосподарських підприємств та інвестування його розвитку / О. Єрмаков, В. Нагорний, С. Єрмаков // UKRAINIAN JOURNAL Економіст. – 2013. – № 8. – С. 27-30.
2. Єрмаков О.Ю. Організація сільськогосподарського виробництва / О.Ю. Єрмаков. – К. : Видавничий центр НАУ, 2007. – 266 с.
3. Костюченко Т.І. Оптимізація виробничо-галузевої структури сільськогосподарського підприємства із застосуванням економіко-математичної моделі / Т.І. Костюченко // Економіка АПК. – 2002. – № 8. – С. 76-81.
4. Бушин П.Я. Математичні методи і моделі в економіці. Навчальний посібник / П.Я. Бушин. – Хабаровськ, 2004. – 423 с.
5. Нагорний В.В. До проблеми оптимізації виробничого потенціалу сільськогосподарських підприємств / О.Ю. Єрмаков, В.В. Нагорний // Агросвіт. – 2013. – № 16. – С. 3-8.

МАРКЕТИНГ КАК ИНСТРУМЕНТ ПОВЫШЕНИЯ ЭФФЕКТИВНОСТИ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЯ

***ШЛЕЙКО В.В., СТУДЕНТКА*,
УО «БЕЛОРУССКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ
АГРАРНЫЙ ТЕХНИЧЕСКИЙ УНИВЕРСИТЕТ»***

Маркетинг влияет на все этапы формирования прибыли и, в конечном счете, на общую эффективность предприятия.

* *Научный руководитель – Исаченко Е.М., ст. преподаватель*